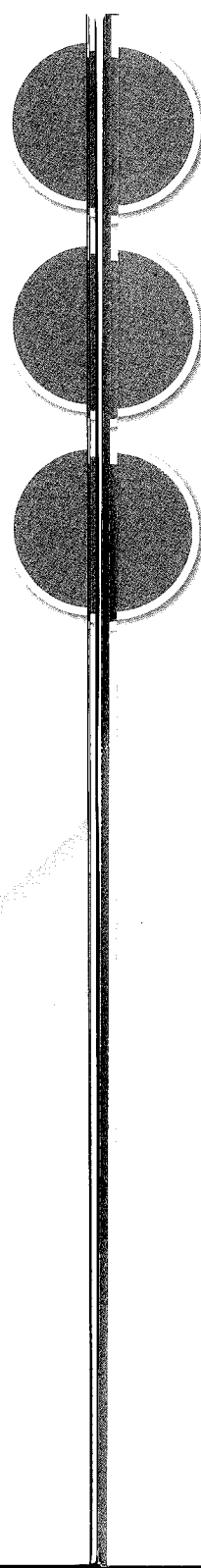

Slik kan det oppleves å ha pårørende

Brev fra en søster "Jeg følte meg hjelpeløs, alt var kaos i hodet mitt, og sykehuspersonalet greide ikke alltid å vise meg respekt. Men du ga meg følelsen av verdighet! I sykehusmiljøet følte jeg meg mistenkeliggjort. Jeg følte at alt jeg sa og gjorde ble tolket som tegn på psykotiske forestillinger som de "slo ned på". Det var slitsomt. Jeg hadde nytte av å være der, og jeg forsto hvorfor jeg var der, men jeg synes ikke personalet hadde nok respekt for individuelle forskjeller. De hadde det travelt med 'å normalisere'. Men du aksepterte det jeg følte. Det kjentes befriende.

Du kunne sette ting i perspektiv for meg; det klarte jeg ikke selv da jeg hadde det som verst. At du ville ha kontakt med meg selv om jeg var meget syk, er så viktig for meg; det å ha en der som jeg ikke behøvde å spille en rolle eller anstrenge meg overfor!

Jeg har ofte gjentatt for meg selv noe du sa: 'Vi er jo sammen om dette!' Det har fått meg til å føle meg mindre alene."

En sønn til sin mor "Nå snakker du med medisiner i ordene", smiler mor. Jeg vet hun er glad, men samtidig trist. Vår plan var å friskmelde meg dette året, slutte med medisiner, kanskje få en jobb, og sist, men ikke minst, være mors friske sønn uten diagnose.

Det er gått femten år nå. Femten slitsomme år med psykisk sykdom. Det er lang tid! Vi ønsker alle at den friske gutten skal gjenoppstå. Vi ønsker ikke uførepensjon og psykiatrisk sykehus for meg. Vi ønsker oss en god skitur i marka!

Mor er redd nå. Frykten heter schizofreni. Kanskje blir jeg aldri frisk? Vi snakker om det store potensialet jeg likevel har. Mor er faktisk stolt! Jeg kjemper tross alt ennå, og jeg har mange ressurser! Men mor, da, sover du fortsatt dårlig om natten? Er mine demoner så synlige? Vi må ikke gi opp vår felles kamp for friheten, til den dagen solen blander det triste?'

Middagen er over. Jeg skal hjem til min egen leilighet. Jeg skal søke tilflukt. Mor skal plante beina sine på jorden. Det er hennes overlevelsesstrategi.

Hun ringer meg neste morgen, og for en gangs skyld har vi sovet godt begge to. Nå venter bare småpratene over en kopp kaffe. Kanskje vi skulle prøve en skitur?"